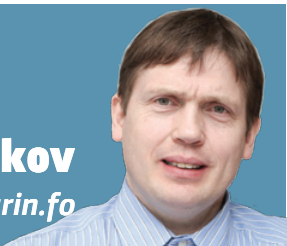

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

FERÐAVINNAN SUM HITT BEINIÐ

Einaferð varð sagt, at ferðavinnan skuldi verða eitt nýtt bein hjá vinnuni at standa á. Nógv hevur verið sagt og skrivað um, hvussu vit skulu hava talið á vitjandi at vaksa fyri at skapa størri inntøkur av ferðafólki.

Tað førði við sær, at Ferðamannastovan varð til Ferðaråd Føroya. Samanleggingar, niðurlaggingar og annað hevur ført til, at hesin fyrr so stóri stovnur, nú bara er ein viðfán-ingur í nærum niðurlagda uttanríkisráðnum.

Tað er harmiligt, at tað hevur gingið so illa í hond at samskipa og menna ferðafólkavinnuna, so hon veruliga gjørdist eitt ískoyti til búskapin. Eyðvitað er, at eins og onnur smá oyggjasamfeløg kunnu vinna

fitt upp á ferðavinnuna, so kunnu vit í Føroyum heilt vist fáa væl betur burturúr.

Tí er tað helst gott, at løgtingið hevur samtykt at endurstovna Ferðaråðið. Men tað má so ikki fáa somu lagnu, sum tað fyrra, og tí má eitt gott og virðiligt fyrireiðingarárbeiði gerast.

Tað er eitt kent fyrirbrigdi í Føroyum, at vit hava tað fyri at seta ov nógv smá kongaríki á stovn. Tað eru stovnar og ráð, sum altíð hava nóg mikið í sær sjálvum, sum altíð vita best – og hvørs tilverugrundarlag alt ov ofta tykist vera tað, at vera til – heldur enn hvat gagnar samfelagnum best. Tí krevur tað, at vit hava eina greiða stýring, og at alt samstarv og

øll samvinna gongur upp í eina hægri eind.

Men skulu vit hava eina ferðavinnu, sum verður eitt veruligt ískoyti til búskapin, so krevur tað eisini, at flutningsleiðirnar til landið eru góðar og greiðar og bíligar. Landið eigur meirilutan í báðum flutningsfeløgnum, sum flyta ferðafólk, Atlantsflog og Smyril Line. Um tað er gott ella ringt, tað kundu vit altíð kjakast um, men tað er í øllum førum ein veruleiki, sum forpliktir. Smyril Line hevur verið ríkið á privatum grundarlag, hóast landið fleiri ferðir hevur loftað felagnum, tá húsagangur hevur hótt – og tað hevur ført við sær, at landsstýrið og landið gjøgnum grunnar eigur meirilutan í felagnum.

Viðvíkjandi Atlantsflogi, so byrjaði landsstýrið eina privatiseringstilgongd, sum steðgaði í hálvum gekki við tí úrsliti, at landsstýrið í veruleik-

anum hevur snýtt privatu partaeigararnar, sum ikki hava gjørt annað enn at geva landskassanum eitt sera bíligt og rentufrítt lán.

Skulu vit hava eina burðardyggja ferðavinnu, so krevur tað, at landið gevur vinnuni góðar og tryggjar karmar. Lyfti hava verið um ser-treytir fyri heimligu vinnuna við eitt nú lækkaðum meirvirðisgjaldi. Men hetta tykist ikki blíva annað enn orð. Eingin ivi er um, at talan er um vinnu, sum kann blóma. Men tað krevur, at bestu karmar verða skaptir.

»

Vit mugu ansa eftir ikki at skapa fleiri smá kongaríki

Marjun Hanusardóttir skal vera løgmaður...

Nei, tað skurrar... Ella kann man seta hægsta embætisfólk í landsstýrinum til løgmann? Tað royndu sambandsmenn í øllum førum fyri 30 árum síðani.

Hóast tað ongantíð hevur verið frammi alment, so greiddi Pauli Ellefsen, fyrrverandi løgmaður, frá í sendingini »Meg Minnist« hjá Jógvan Arge í útvarpinum, at Sambandsflokkurin ætlaði at seta Johan Djurhuus, skrivstovustjóra í Tinganesi, til løgmann, tá Sambandsflokkurin saman við Fólkaflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum skipaði samgongu í januar í 1981.

Eg ætlaði mær ikki at verða løgmaður. Eg hevði mítt virki at reka, og eg skuldi nógv niður í lón, um eg skuldi verða løgmaður, segði Pauli Ellefsen í samrøðuni við Jógvan Arge.

Pauli Ellefsen greiddi frá,

At velja Johan Djurhuus til løgmann í 1981 hevði verið eins logið og at valt Marjuna Hanusardóttir til løgmann í dag...

at teir bóðu Johan Djurhuus (1918-1998) um at verða løgmaður. Johan Djurhuus umhugsaði hetta í triggjar dagar og kom so aftur til sambandsmenninar og segði, at tað hevði ongan áhuga.

Johan Djurhuus var ongantíð politikari, men embætismaður alt sítt lív. Hann var skrivstovustjóri í Tinganesi, sjúkrahússtjóri og røkti ymisk onnur stórv í hesum sambandi. Hann var ein av

teimum allar fyrstu embætismonnunum, eftir at fyrsta landsstýrið varð skipað eftir heimastýrslógina í 1948. Hann var sonur Kristian Djurhuus, sum var royndur politikari, formaður Sambandsflokksins og løgmaður.

Tað hevði neyvan gingið í dag, at ein floksformaður heitti á Marjuna Hanusardóttir at gerast løgmaður, tí hann ikki hevði hug at fara niður í lón...

»

Løgtingið etniskt reinsað

OLE WICH
KJAK Á SÍÐU 30

»

Rannsakan og sjálvrannsakan

POUL MICHELSEN
KJAK Á SÍÐU 29

Stovna nýggja rørslu fyri samkynd

Tað er ikki longur sjálvsagt, at tey samkyndu noyðast at flyta av landinum, og ongantíð fyrr hava so nógv samkynd livað opið í Føroyum, sigur Bjarni Lisberg, sum er ein av fyrireiðingarnum.

Mikukvøldið 1. juni verður nýggj rørsla til frama fyri samkynd sett á stovn.

- Ongantíð fyrr hava so nógv samkynd livað opið í tí føroyska samfelagnum. Tað er ikki longur sjálvsagt, at einasta gongda leið, tá ið tú sprettur sum samkyndur, er ein einvegis ferðaseðil til Keypmannahavnar ella aðrar stórbýir. Fleiri og fleiri velja at verða verandi

í Føroyum, tí tað er her vit búgva, arbeiða og virka.

- Vit vilja hava eina jaliga rørslu, sum skapar trivnað og eitt mennandi umhvørvi fyri samkyndum, tvíkyndum og transpersónum. Rørslan skal sjónliggera okkum sum ein natúrligan part av samfelagnum, sigur Bjarni Lisberg, sum er ein av fyrireiðingarnum.

Stigtakararnir heita á øll, sum vilja stuðla hesi sök um at mæta á stovnanandi aðalfund mikukvøldið 1. juni klokkan 19.30 í Mannarættindaráðminum hjá Amnesty International Føroya Deild á Kongabrunni í Havn.